

ligt frasige sig Hundreder af Medlemmer, fordi Udviklingen med rivende Hastighed har ført med sig, at der nu er ansat Damer ved en Masse Forretninger, hvor der ved den anden Forenings Stiftelse for 30 Aar siden endnu ikke var Tale om det. Altsaa er det for alle disse unge Kvinder, at man vil stifte en supplerende og sideordnet Forening, for Kasserersker, Kontoristinder, Ekspeditricer, Porcellænsdekoratricer, kvindelige Gravører, Sølpolerersker — hvad ved jeg — alle de Damer, der udenfor Syfaget er ansatte i Forretningslivet. Nu maa De endelig ikke tro, at man herved agter at optræde med en konkurrerende Institution til den heldbringende gamle Moderforening, nej tværtimod, man vil kun være supplerende og gaa Haand i Haand med den. Lovene er omtrent sideordnede, Rettighederne og Forpligtelserne de samme, og Kontingentet lige lavt, 17 Øre ugentligt, og saa godt agter man at gaa Side om Side med den ældre Forening, at man, ifølge Lovene, end ikke optager dem, som efter den gensidige Hjelpeforenings Statuter kan blive Medlemmer af denne. Men som alting ifølge Verdens Gang bliver lidt forskelligt, naar det paabegyndes til forskellige Tider, vil der ogsaa her udenfor det rent forretningsmæssige, blive en lidt anden Ordning end i den gensidige Hjelpeforening.

Medlemmerne af enhver Forening har jo Krav paa et selvkabelig adspredende Moment, ja, om det saa er Syge- og Begravelseskasser, tror jeg, at de holder Bal og Skovtur, og saaledes har Foreningen for Syersker de mest forskelligartede Adspredelser i Form af Koncerter, Aftenunderholdninger, Oplæsningsaftener o. s. v., som sikkert er til stor Fornøjelse, udmærket ordnede, som de er, af Næstformanden, Hr. Fuldmægtig Carl Lehmann. Men man har alligevel i den ny Forening tænkt at gribe Sagen an paa en lidt anden Maade.

Ikke saa sjældent hører man Klager over, at der savnes et Sted, hvor de mange i Forretningerne beskæftigede yngre Damer efter endt Arbejde kan tilbringe deres Aften og Hviletid, og denne Mangel er Bestyrelsen egentlig bleven opmærksom paa ved at tale om disse Sager med en Avtoritet som Hr. Grosserer Illum, der jo beskæftiger saa mange unge Damer og omfatter deres Ve og Vel med den varmeste Interesse. Naar de bor i deres Familie, spiller det jo ingen Rolle, saa gaar de hjem, men der er saa mange, som kommer hertil fra Provinsen. Andre kan af ligesaa gode Grunde staa nogenlunde ene og hjemløse, og just for deres Skyld, som er henviste til at gaa hjem til et koldt, mørkt Værelse, hvor ingen Velkomstord venter dem, har Bestyrelsen truffet den Ordning, at Medlemmerne af Foreningen indbydes til, mod et lille Ekstrakontingent af 2 Kr. om Aaret, naar ikke bedre er for Haanden, at tilbringe alle Aftener med Undtagelse af Sommermaanederne i et